

STUDENTI

Vrijeme nas služi, kao da smo se dogovorili sa njim.
Sunce, a onda pred noć daleka grmljavina, kiša poškropi ulice grada i
udahnemo malo svježine.

Ono što krasi i ovaj Festival su zaista dobre predstave.
Sve je uredu, a ja opet imam neku nelagodu u grudima kada navečer
gledam publiku.

Bože, zašto?

Danima tako.

Jutros kad sam otvorio oči, sjetim se.

Studenti!

Nedostaju nam naši studenti koji su svake godine bili najljepši ukras na
Festivalu.

Nedostaje ta mladost, zdravi smijeh i priče o predstavama.
Festival je pomjeren, a baš sada su naši studenti u najvećim
obavezama, polažu ispite.
Sretno, dragi naši, sretno!

Zenička mladost odigra predstavu simboličnog naziva "Pozdravi nekog".
Sinoć su uspjeli emocijama pozdraviti publiku.

Večeras TOTAL Visoko.

Policajci.

Jesenkova družina.

Uživat ćemo, siguran sam, jer oni ne znaju podbaciti.

Sretno.

Posljednja predstava u takmičarskom (kako ovo "takmičarski" zvuči)
dijelu.

Sitno!

PS 1 U Brčko su otišli Nedim, Ines i Medina. Fali saradnika. :)

PS 2 IGRAJ BOSNO, IGRAJ I POBIJEDI!!!

OKRUGLI STO...

POZDRAVI NEKOG

MIROLJUB MIJATOVIĆ

Strajo Krsmanović je pozdravio mlade Zeničane, čija je večerašnja predstava već prohodala po nekim našim festivalima i dobila nagrade s razlogom te pozvao reditelja da nas upozna sa radom na ovoj predstavi.

Miroljub Mijatović je ukratko prezentirao rad Bosanskog narodnog pozorišta koje osnovano 1950. godine, a u sklopu Dječije, omladinske i lutkarske scene do sada su odigrali veliki broj predstava različitih naziva i tema. Prije petnaestak godina osnovali su Dramski studio kao dramske radionice koje pohađaju mladi. Omladinska scena ima jednu ekipu mladih već desetak godina, koja je poželjela da ne rade više bajke, pa su se odlučili za ovaj predložak. Čini mu se da je to jako dobro štivo koje govori o nasilju nad djecom i nepedagoškim metodama iza kojih se kriju odrasli. Rekao je da su mu drage osobe u publici koji sa predstave izađu sa suzom u oku. Strajo Krsmanović je govorio o ovom tekstu koji je osvojio jugoslavensku scenu osamdesetih godina prošlog vijeka jer se mediji bili kontrolisani i nerado se govorilo o problemima socijalističkog društva, pa je pozorište bilo ventil za ovakve teme. Danas ovaj tekst, također, ima smisla, jer bez obzira na medijsku slobodu, više se govori o političkom i tajkunskom sloju društva i opet se zapostavlja ovaj mali sloj ljudi. Dakle, ovaj tekst ima sociološku funkciju, a pri tome je i podatan za igru.

Nedžad Ibrahimović je izrazio zadovoljstvo što Miroljub Mijatović u pozorištu radi sa srednjoškolcima, što je jako dobro. Međutim, u ovoj predstavi ima problem sa patetikom koja se prelila na sceni, i to je nešto najgore jer suze u očima amortiziraju moguću društvenu promjenu. Ovakvo saosjećanje i sažaljenje je počelo sa Andersonovom bajkom Djevojčica sa šibicama, kada svi na kraju plaču, ali to je opravdano kad si mali, što ne bi trebali činiti odrasli jer kad se suosjećaju, onda nemaju potrebu da nešto mijenjaju. Patetika je, po njegovom mišljenju, najveći neprijatelj promjene društvene situacije i na neki način jedna vrsta hedonizma. Smatra da su trebali napraviti dinamičnu priču o napuštenoj djeci jer mladi glumci posjeduju atomsku energiju, koju su mogli upotrijebiti, i što je reditelj trebao iskoristiti na sceni. Miroljub Mijatović tvrdi da predstava djeluje na publiku, ali je naše društvo i licemjerno jer su tri škole odbile da dođu na ovu predstavu zbog vulgarnosti u predstavi.

Mirela Trepanić smatra da je ovo jaka priča, ali da je muzika u predstavi sve pokvarila. Mogli su biti mnogo dinamičniji, čak su blaže predstavili život koji je mnogo siroviji, ali je muzika kvarila realnost jer je potcrtavala neke dijelove koji su sami po sebi jaki.

Jelena Popović je rekla da glavni problem predstave leži u tekstu, fragmentalna dramaturgija zna biti dosadna ako nema ritma. Ovdje je kraj predvidiv, a njena ispovijest krajnja ispovijest patetike. Muzika ne smije biti bolja od teksta ili režije jer tako potiskuje ostale elemente predstave. Smatra da su trebali više raditi na mizanscenu, jer su i šale u predstavi bile tužne i ništa nije išlo u cilju razbijanja monotonije.

Ovakve predstave bi trebale otvarati pitanje, a ne davati poruku i to je glavni problem teksta i predstave. Pohvalila je neke fine momente kao npr. upotrebu videa, diktafona, kao i mlade glumce i njihovu angažovanost u pozorištu. Na kraju je još jednom istaknula da su trebali otvoriti pitanja jer od plača i sažaljenja niko nema koristi.

Ljiljana Čekić smatra da je ova socio-angažovana predstava znak da se pozorište bavi društvenim problemima, što je dobro. Međutim, publike ne pripada tom sloju društva koji oni tretiraju u predstavi. Zanimalo je kako su mladi, koji igraju, a ne pripadaju tom sloju, izmaštali taj svijet kad o njemu ne znaju mnogo. Da li su imali kontakta sa štićenicima doma i da li su predstavu igrali za njih?

Haris Hadžisejdić je rekao kako su ovu predstavu pripremali 2-3 mjeseca i kako jesu razgovarali sa djecom iz doma, ali da nisu igrali pred njima. Miroljub Mijatović je potvrdio to, i dodao da su igrali pred socijalnim radnicima i pedagozima, ali se nisu usudili igrati pred tom djecom. Na sugestiju Nedžada Ibrahimovića da su trebali proizvesti bunt u publici, a ne plač, opravdao se da on ne smije zloupotrebjavati djecu u tu svrhu.

Suad Velagić smatra da pozorište ne može mijenjati svijet, ali može otvarati pitanja. Po njegovom mišljenju, ovo je predstava o nama, starijima jer okrećemo glavu od ovih tema i zato im čestita na tome.

Strajo Krsmanović se složio sa Velagićem jer je predstava ogledalo neke druge priče. Mi danas ne govorimo o socijalnom sloju društva iz kojeg proizilaze ovakva djeca. Naravno, da je predstava mogla biti scenski jača i energičnija iako i ovaj blago konformistički pristup opominje.

Nedžad Ibrahimović se ponovo vratio na pretjeranu patetiku u predstavi koju bi trebali smanjiti, dok je Miroljub Mijatović insistirao na tome da dokaže da nije bilo previše patetike jer su predstavu radili prema ciljnoj publici, a to su stariji osnovci i srednjoškolci kojima treba potcrtavati. Mirela Trepanić nikako ne opravdava pleonazam u predstavi, tekst koji se potcrtava muzikom jeste potcjenjivanje publike. I Strajo Krsmanović se složio sa Mirelom da je u pozorištu nabitnija ubjedljiva priča koja se ne bi trebala farbati muzikom. Sa ovim se složila i Jelena Popović jer upotrebom muzike priznaju da nas nisu uvjerali. Dakle, bili su ubjedljivi u glumi i muzika je bila apsolutni višak.

KNJIGA UTISAKA...**„POZDRAVI NEKOG“**

Još sam ja zelen.
Potaklo me na razmišljanje.
Tješili su se da im je bolje...

N.N.

Jučer sam se smijala, a danas
plakala,
Prekrasna, emotivna predstava.

XX

Lijepa besjeda gvozdena vrata
otvara! Je li to poenta?

N.N.

Jako emotivno. Žalosno što se ovakve stvari i gore od ovih dešavaju. Djeca ne smiju
prolaziti kroz ovo.
Svaka čast glumcima, pogotovo Muharem..

N.N.

Jučer komedija, danas tragedija.

Mnogo lijepo.

Predivna predstava. Glumci odlični. Sve nas je podsjetilo da postoje napuštena djeca
koja traže samo LJUBAV.

Nečitko

Djeca su OK, i tema je OK, ali dramaturgija, režija, muzika... Grozno! Šta ste htjeli?

Odrasli gledalac

Previše patetike!

Samira S.

PREDSTAVLJAMO... LAMIJA SALIHOVIĆ

Mala slatka Lamija ima četrnaest godina i već pet godina je član Dječije, omladinske i lutkarske scene BNP Zenica. I onako, iskusno (nakon osam predstava), misli da je njihova sinoćnja predstava još jedan u nizu uspješnih

projekata. Trenutno pohađa osmi razred Osnovne škole „Miroslav Krleža“ u Zenici, nakon čega će upisati Prvu zeničku gimnaziju. Ima Lamija želju i da nakon srednje škole svoj život provede kao glumica, ali ko zna.

PREDSTAVLJAMO... HARUN SKENDER

Tek završeni, osamnestogodišnji zubni tehničar (bez radnog iskustva u struci), ali zato se već devet godina bavi pozorištem u okviru DOL scene BNP Zenica i, jednostavno, prati i voli pozorište koliko god želi i može. Do sada je igrao u osamnest predstava, što je, priznat ćemo lijepa brojka (kao i godine). Želja mu je da ostane u svijetu glume, ali zna da je to težak hljeb (i da u principu nema hljeba u tome), tako da će ovo ljeto dobro promisliti i razraditi taj problem (op. a. Ako je to uopće problem).

ŠESTI DAN FESTIVALA...

RAZGOVOR SA REŽISEROM...

MIROLJUB MIJATOVIĆ

Večerašnja predstava je izazvala jako puno emocija. Vrlo teška tema od koje većina ljudi okreće glavu, a vi ste o njoj progovorili kroz formu teatra poprilično uspješno. Kako je nastao ovaj projekat?

Ono o čemu govori naša predstava je nažalost problem koji je stalno prisutan u društvu. Knjiga „Pozdravi nekog“ je knjiga jednog psihologa i jednog sociologa koji su sedamdesetih

godina obilazili beogradske domove za napuštenu djecu i skupljali njihove priče u okviru tadašnjih radionica, a onda ih seletovali i objavili unutar knjige. Interesantno je to da su razni pozorišni praktičari našli da je to zgodna tema i tih kasnih sedamdesetih su to dramatizovali i igrali predstave. Ja sam se sjetio te knjige, ponovo je pročitao i našao da je to zapravo aktuelno i danas. Šta sam zapravo htio reći ovom predstavom? Veoma često mi odrasli kao savremenu odgojnu metodu, nažalost, djeci plasiramo nasilje koje vršimo nad njima, ta premlaćivanja, vezivanja za radijatore i slično. Zlostavljanja na razne načine plasiramo kao odgojnu metodu. Ovo nije predstava namijenjena isključivo mladima, namijenjena je i roditeljima odnosno starijima kako bi se prepoznale sve te situacije koje nas okružuju, da bismo prepoznali šta sve može biti nasilje. U principu, jako mnogo nasilja ima oko nas. Fizičko je samo jedno od nasilja, imamo psihološko, verbalno itd. Danas imamo i vjersko nasilje. Drago mi je da su ova djeca uspjela zapravo ispričati svoje priče, svoje viđenje ovog problema.

Pošto se radi o mladim ljudima koji iznose vrlo tešku temu, kako su se snalazili u toku procesa pravljenja predstave?

U samom procesu su se jako dobro snalazili, nekih četrdesetak proba je urodilo ovom predstavom. Jako smo se puno dogovarali tokom procesa, vrlo su zrelo sve to iznijeli. Jako me plaši što su upravo kao srednjoškolci na takav način identifikovali ovaj problem kojeg postavlja ova predstava, odnosno suštinski problem ovog društva.

Recite nam nešto o životu predstave, da li ste je već negdje igrali i kakvi su vam planovi za budućnost?

Predstava je u Konjicu dobila tri nagrade, jedna je glumačka nagrada, nagrada za najbolju predstavu i nagrada za najbolju režiju, zatim je na Festivalu JUVENTA dobila GRAND PRIX, učestvovali smo također u pratećem programu na MESU, potom smo gostovali u Ljubljani s predstavom, nakon Bugojna idemo u Laktaše, zatim na festival u Kotor, potom idemo u Banju Luku, a na jesen u Mostar. Dakle, jako je puno igranja i nadam se da će biti i jako puno pozitivnih reakcija.

VEČERAS:

Teatar TOTAL Visoko

Slavomir Mrožek

POLICAJCI

Režija i scenografija:

Jesenko Muzaferija

Igraju:

ŠEF POLICIJE-Faik Salihbegović

ZATVORENIK/ POMOĆNIK MINISTRA-Dževad Hasanbegović

MINISTAR-Milenko Manojlović

POLICIJSKI NAREDNIK/ ZATVORENIK-Adnan Tajić

Kostimografija:Vera Muzaferija

Asistent režije:Mehmed Kardaš

Majstor svjetla: BranislavMirković

Izbor muzike: Lordan Muzaferija

Izrada portreta:Mensur Bećar

O POZORIŠTU...

Amatersko pozorište u Visokom postoji već 62 godine. Tokom svoje bogate prošlosti nosilo je razna imena da bi se od 1985. godine zvalo Teatar „Total“ i pod tim imenom proslavilo visočki dramski amaterizam kako na festivalima u Bosni i Hercegovini tako i na raznim festivalima i smotrama širom bivše Jugoslavije.

Osim toga, malo koje amatersko pozorište se može pohvaliti takvim kontinuitetom rada uprkos neprimjerenim uslovima rada (nikada nisu imali svoj radni prostor). Na dosadašnja 43 festivala amaterskih pozorišta BiH bilježe 39 učešća, što nijedno drugo amatersko pozorište u BiH ne bilježi.

Oprobali su se u inscenacijama gotovo svih dramskih žanrova od klasičnih do savremenih južnoslavenskih i svjetskih autora, nastojeći uvijek dati svoj pečat kroz poetiku totalnog teatra i radost kolektivne igre.

„Total“ trenutno okuplja oko 30 članova (sa rasponom starosti od 16 do 60 godina) angažovanih u tri pogona uslovno nazvana: *srednjoškolci*, *studenti* i *veterani*, i radi koliko može u današnjim uslovima. Čestvovali su na različitim festivalima amaterskih pozorišta i osvajali različite nagrade. Priređivali su različite predstave od kojih su najpoznatije "Hasanaginica" i "Husein kapetan beg Gradašćević", te predstava Ezena Joneska "Kralj umire". Od sezone 2008/2009. „Total“ je oformio i Omladinsku scenu koja je 2009. godine imala uspješne nastupe na festivalima za mlade u Konjicu i Goraždu, a već su započeli i rad u novoj sezoni, što govori da (što se tiče ljudskog faktora) visočka pozorišna scena ima svoju budućnost.

O PREDSTAVI...

Policajci su komad Slavomira Mrožeka koji ga je proslavio kod kuće i u svijetu. Teatar TOTAL Visoko će se na ovogodišnjem Festivalu predstaviti sa ovom predstavom u režiji Jesenka Muzaferije. Kako selektorica Ljiljana Čekić kaže za ovu predstavu Mrožekovi *Policajci* u izvođenju visočkih amatera imaju nostalgičnu ljepotu nekih prošlih

vremena. Najveći kvalitet ove predstave, koja je urađena prema jednom od klasičnih djela velikog majstora teatra apsurdna, Slavomira Mrožeka, jeste glumačko iskustvo i životna dob njenih aktera. Ova grupa pozorišnih zaljubljenika koji su ostali vjerni sceni i amaterizmu u najčišćem i najljepšem smislu značenja te riječi, pružaju nadu da amatersko pozorište neće biti samo priprema za profesionalnu scenu nego i životna posvećenost umjetnosti u kojoj nema ljubavi iz interesa.

O REŽISERU...

Jesenko Muzaferija rođen je ujesen u Visokom. Studij južnoslavenskih književnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Već kao dječak bio je posmatrač a ponekad i učesnik amaterskih predstava koje je režirao njegov otac Zaim. Od studentskih dana do 1996. godine u Teatru „Total“, kojeg je osnovala i redateljki predvodila njegova sestra Gordana, Jesenko je ostvario dvadesetak uloga i desetak scenografija. Kao režiser u Teatru „Total“ debitovao je 1990. godine i do danas postavio petnaest predstava, radeći za svaku i scenografiju.

Voli eksperimentisati sa teatrom apsurdna, a omiljeni pozorišni pisac novog doba mu je Hristo Bojčev.

IZ POZORIŠNE TEORIJE...

PREDSTAVLJAMO PRIRUČNIK "REŽIJA U AMATERSKOM POZORIŠTU" (HUGO KLAJN)

(Nastavak iz prethodnog biltena)

REDITELJ-PROFESIONALAC ILI REDITELJ-AMATER

Među članovima amaterskog kolektiva istaknuto mjesto zauzima reditelj. Kao što je pisac komada najodgovorniji za ono što se prikazuje, tako je reditelj najodgovorniji za način na koji se to prikazuje. Reditelj amaterske predstave često je profesionalni reditelj ili profesionalni glumac.

Bila bi greška kada bi amateri odbili pomoć profesionalaca; ali to stvarno treba da bude pomoć, a ne da profesionalci obavljaju najznačajniji dio posla. S razlogom se učestvovanje profesionalnih glumaca u amaterskoj predstavi smatra neispravnim i nedopustivim i bilo bi dobro kada bi se na pozorišnim listama uz imena glumaca-amatera obavezno stavljala i njihova glavna zanimanja. Odlična trupa iz Mežica bila je sastavljena od radnika, električara, stolara, dentista, komercijalista, crtačica, nastavnica. Zašto to nije objavljeno u spisku lica i njihovih tumača? Cijena njihovoj predstavi nimalo ne bi pala zbog isticanja da je ona stvarana u dokolici, a ne u časovima plaćenog rada. Naprotiv.

Što se tiče režije, mnogi još misle da je tu profesionalac, svejedno da li reditelj ili glumac, jedino pozvani učitelj izvođača i jedino dorasli umetnički rukovodilac amaterske predstave. Međutim, amateri će najviše koristiti imati od profesionalca koji je zaista reditelj, a ne samo glumac; koji uz to ne prenosi mehanički metode, još manje neku svoju režiju, iz profesionalnog teatra, nego se trudi da uđe u specifičnu problematiku amaterskog pozorišta; koji se uopće usteže da amaterima sam režira, ali je spreman da kad god ustreba svojim savjetima pomogne reditelju-amateru.

TEŠKOĆE REDITELJA AMATERA

Kao vojskovođa za ishod bitke, tako reditelj snosi najveću odgovornost za uspjeh ili neuspjeh predstave, pa zato mora imati i autoritet komandanta. To je za reditelja-amatera utoliko teže što se on u svom odgovornom poslu ne može osloniti i pozvati ni na što osim na svoje lične sposobnosti: ni na rang i vlast kao pretpostavljeni u vojsci, ni na zvanično priznate stručne kvalifikacije kao profesionalni reditelj. Njemu je naročito teško da, onoliko koliko je potrebno da bi se jedna amaterska predstava dovela do kraja, drži na okupu ljude koji sutra moraju poraniti, a i kod kuće ih možda čeka neki hitan posao, ili ljude koje je nečija kritička primjedba povrijedila i ogorčila. Još je teže savladati one prepreke koje potiču od zaostalog shvatanja sredine, kada se, na primjer, žarkoj želji obdarene mlade seljanke da učestvuje u predstavi suprotstavi stroga zabrana patrijarhalnih roditelja ili negodovanje ljubomornog muža; ili kada amateri-radnici u jednom preduzeću ne mogu održavati zajedničke probe zato što rade u različitim smenama, a njihovo bavljenje pozorišnom umjetnošću se ne smatra dovoljnim razlogom za drukčiju raspodjelu. U takvim slučajevima amatere mora da podstiče na upornost svijest da je baš toj zaostaloj sredini najviše potrebno kulturno uzdizanje i da se ono ničim ne postiže bolje i brže nego pozorišnim predstavama.

Odgovornost i teškoće pozorišno-amaterskog rada povećava i to što se pozorišna predstava ne može, ako se smatra da nije uspela, povući i ostaviti na stranu ili uništiti pre izlaska pred publiku, kao što književnik može svoje delo da iscepa, slika ili kompozitor svoje delo da spali. U pozorišnu predstavu kao djelo kolektiva uloženo je, pored materijalnih izdataka, i stvaralački rad svih saradnika i to djelo uz to stvarno postoji tek od trenutka kada se izvede pred publikom.

Pored svijesti o odgovornosti, reditelj mora imati i veliku moć samoodricanja.

Glumac ima mogućnost da se, preobražen u lik, čak i kad se lično ne ističe, izživljava, njega na kraju predstave nagrađuju aplauzom. Reditelj ostaje iza kulisa, on se mora zadovoljiti uspjehom predstave i onih koji je izvode. Njegov rad na probama i van njih - publika ne vidi. Mnogi gledaoci pamte komad koji su gledali i glumce u glavnim ulogama, rjeđe pisca komada, najrjeđe reditelja. To je razumljivo: najbolje su obično one režije koje se ne ističu kao nešto zasebno, najbolje one predstave koje su igrane tako kao da se drukčije i ne mogu igrati, dakle tako kao da u njima nikakva režija i ne postoji jer nije ni bila potrebna. Udio pisca, slikara, glumca u predstavi sve je to mnogo više i jasnije vidljivo nego udio rediteljev.

Taj udio je, međutim, ogroman, pogotovu u amaterskom pozorištu, gde reditelj nema posla sa školovanim i iskusnim stručnim saradnicima, majstorima pozorišnog zanata. Od reditelja prvenstveno zavisi kako će odjeknuti ono što će reći, stotinama u isti mah, najupečatljivijim i najuzbudljivijim jezikom koji čovečanstvo dosad poznaje, jezikom neposrednog doživljavanja i djelanja: tako pozorišni reditelj, mada nevidljiv i nečujan i većinom nepoznat onima kojima se obraća, učestvuje u rastu i radu generacija.

MAIDA MAY

KLOŠARENILO...

Što bi rekla
moja nana,
kakva frizura
takvo stanje uma.

MAY

EDO VON KORJENIĆ VON OVO VON ONO...**PJESMA FRA MIRKA**

Moj je otac
 Pekao ćevape
 Ja kod cura
 Skupljao sevape

ZET I PUNICA

Zora sviće
 Punica me viče
 Ustaj zete
 Satrt ćeš mi dijete

PIJANSKA

Neću kući
 Neću ni na poso'

MOMAČKA BUGOJANSKA

Rek'o me je oženit ćaća
 S Kupreškom koja
 Nema gaća

KUPREŠKI SAVJET

Nećeš ti meni sine u
 školu
 Ti ćeš meni za
 direktora
 U Bugojno

BORBENA

Jadna žena
 Koja je poštena
 Kad ostari nema
 uspomena

CURINSKA

PJESMA
 Kad se 60-tih godina
 Izgradio Slavko
 Rodić
 Cure su pjevale
 Volim majko
 Neg čitavu plaću
 Da mi dragi
 Stigne na kotaču

BEĆARSKA

Kada je Bugojno
 postalo
 Sresko mjesto bećari
 Su pjevali

 Da je Vrbas rakija
 A obala meza
 Nikad se ne bi
 Odrekao bugojanskog
 sreza

ŽENIDBA I UDAJA

Ženi me ćale
 Ili me utuci
 Ide zima pojest će me
 vuci
 Curuj curo dok si kod
 matere
 Kod mene ti curovat
 ne vele

RAKIJA

Ej rakijo rako
 Ja te volim jako
 A ti mene u jarak polako

SAVJETI ZLATA VRIJEDNI...

Vikend

ne trudi se da ga planiraš - ionako je uvek isti

Demotivacija.rs

POSLOVICA:

“Na mladima svijet ostaje”

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...

Jedini je u plemenu govorio da misli da je zemlja svijet za sebe, i da je okrugla. Ostali saplemenici su ga prestali ozbiljno shvatati onog trenutka kad je dovukao dva velika bagremova drveta i počeo ih klesati, praveći kugle od njih. Jedne noći mu je neko ukrao tanji bagrem, ali je ostao deblji. Mjesecima je klesao i klesao. Svi mladi iz sela su se okupili posmatrajući veliku, tešku, drvenu kuglu.

“Ja ću je iznijeti na brdo, i postaviti je. To je svijet. Svijet će stajati visoko iznad nas prkoseći olujama, suncu, kiši, snjegovima. Pokazat ću svima da je svijet u kojem živimo besmrtan.”

Kad je završio, zamolio je mlade ljude da iznese veliku drvenu kuglu na vrh brda. Došlo je nekoliko mladih ljudi, ali nisu mogli da pomjere njegov svijet. Onda su se sakupili iz ostalih plemena, napravili su velika nosila na koja su navaljali svijet. On se odmaknu 12 koraka od njih i reče:

“Tri-četiri, sad!”

Istovremeno su podigli nosila i krenuli. Slika je bila prekrasna: plavo nebo, zelena prostranstva, začuđene ptice i masa mladih ljudi koji su nosili veliki drveni svijet prema vrhu brda. Osjetio je navalu plača, ali se uspio oduprijeti.

Protrčao je ispred mladih ljudi, okrenuo se prema njima, ispružio lijevu ruku i izgovorio: “Na mladima svijet ostaje.”

Danas se ova poslovice koristi kada neko napravi veliki drveni svijet, a može i od nekog drugog materijala, dadne ga mladima da ga nose, a on protrči pored njih.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Stvarno si dodijala sa tim suzama svaki dan.
- FEDRINICA:** I kamen bi proplako, ti si čovjek srca kamenog.
- FEDRO:** Misliš na onu predstavu sinoć?
- FEDRINICA:** Jok, eto, mislim na drugi dnevnik, pa na predstavu, nego šta.
- FEDRO:** Tugaljivo jest, što jest –jest.
- FEDRINICA:** Nije mi jasno kako neke majke mogu biti onakve.
- FEDRO:** Sudbine su ljudske različite, a pozorište je tu da progovori o svemu što tišti običnog čovjeka
- FEDRINICA:** Jesi to ti pozorišni stručnjak?
- FEDRO:** Što?
- FEDRINICA:** Kritikuješ, kritikuješ.
- FEDRO:** Tebi ja ne valjam kad šutim, a još više ti ne valjam kad mislim, hoću reći, kada izgovorim to što mislim.
- FEDRINICA:** Stvarno se vidi da stariš.
- FEDRO:** Po čemu se vidi, matere ti?
- FEDRINICA:** Po ljutnji, planeš, ljutiš se, duriš se, ponašaš se nezrelo, a prezreo si.
- FEDRO:** Hoćeš reći da hlapim polako?
- FEDRINICA:** Eto vidiš, opet lupaš.
- FEDRO:** Ne lupam, nego čitam između redova.
- FEDRINICA:** Gdje si čitač, nisam te odmah prepoznala.
- FEDRO:** Bježi, čovjek se samo unervozu u razgovoru s tobom. Odoh odavde, haj zdravo, vratit ću se kad mi bude ćeif.
- FEDRINICA:** *(U sebi) Vratio se ne vratio, to je moj konačni stav u ovom trenutku.*

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Mr. Ljiljana Čekić

KOORDINATOR FESTIVALA:

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:

Prof.dr. Nedžad Ibrahimović

Amira Kudumović

Jelena Popović

PR FESTIVALA:

Rea Vučić

ŽIRI PUBLIKE:

Edin Korjenić Edo

Marija Udiljak

Majda Fuka

Šeherzada Dedić

Irma Gekić

Greta Kuna

Željko Luleđija

Obrad Kisić

Ilhana Bušatlić

Selma Slipac

Saša Živanov

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Senada Milanović

Amel Ugarak

Suad Velagić

Vedrana Kisić

Edin Čatić Bato, fotograf

SARADNICI BILTENA:

Lamija Mlačo

Ines Jusufbašić

Nedim Milanović

Medina Spahić

Elma Karadža

Šejla Sadiković

Amila Velagić

Ajla Kurtović

Emil Ždralović

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:

Anto Bilić - predsjednik

Jesenko Muzaferija

Željko Milošević

Ermina Musić

Senada Milanović

Goran Jokić

Vahid Duraković

SPOLJNI SARADNICI BILTENA:

Maida May

Edo von Korjenić

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić - predsjednik

Senada Milanović

Suad Velagić

Edin Čatić Bato

Ermina Musić

Sanel Ugarak

Nedžad Milanović

Željko Luleđija

Antonio Džolan

Samir Nuhić

Amel Ugarak

Vahid Duraković

SARADNICI FESTIVALA:

Jasmina Mlačo

Melisa Sabitović

Samir Nuhić

Almir Mujagić

Ermina Musić

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Čatić Bato

Azem Duraković

Jusuf Hozić Caci

UREDNICI INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato

Mulhari Agić

DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:

Antonio Džolan

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)